

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jan Ryby v právní věci žalobce: **O. K.**, zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

**I.
Předcházející řízení**

Žalovaný příkazem ze dne 21. 10. 2014, č. j. MHMP 1491091/2014/PeV, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, který spočíval v tom, že žalobce dne 6. 10. 2014 v rozporu s § 18 odst. 4 silničního zákona při řízení osobního motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci. Za tento přestupek uložil žalovaný žalobci pokutu ve výši 3 000 Kč.

Žalobce dne 6. 11. 2014 podal proti tomuto příkazu prostřednictvím zmocněnkyně – K. Z., nar. X – odpor. Odpor je datován dnem 4. 11. 2014 a jeho součástí byla plná moc.

Přípisem ze dne 19. 11. 2014 upozornil žalovaný žalobce, že uvedený příkaz nabyl právní moci. Žalovaný neakceptoval podaný odpor, protože zmocněnkyně nebyla ještě plnoletá a připojená plná moc nebyla podepsaná.

Žalobce dne 3. 12. 2014 doručil žalovanému podepsanou plnou moc a požádal, aby odpor, který podala K. Z., byl uznán jako úkon učiněný zástupcem.

Usnesením vypraveným dne 8. 12. 2014, č. j. MHMP 1735047/2014/PeV, žalovaný nevyhověl žádosti žalobce s opakovaným odkazem na to, že K. Z. nebyla dne 30. 10. 2014 způsobilá k tomu, aby byla zmocněna k zastupování žalobce ve věci.

Žalobce dne 30. 12. 2014 podal proti tomuto usnesení odvolání. Namítal odkazem na příslušná právní ustanovení, že zástupce nemusí být ke dni podání odporu plně svéprávný. Měl dále za to, že k odporu měl žalovaný přihlížet, popřípadě měl být žalobce vyzván k odstranění vad podání či výběru jiného zástupce. Žalobce dospěl k závěru, že odpor byl podán včas a řádně, a proto měl žalovaný nařídít ústní jednání a vydat rozhodnutí ve věci ve lhůtě do 60 dnů od zahájení řízení. Jelikož tak žalovaný neučinil, žalobce ho označil za nečinného. V závěru žalobce navrhl, aby bylo rozhodnuto tak, že se žádosti o uznání úkonu vyhovuje.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

Žalobou podanou dne 30. 9. 2015 se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřuje v tom, že žalovaný v řízení o přestupku nevydal dle § 71 odst. 3 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve lhůtě 60 dnů rozhodnutí. Jelikož žalovaný v uvedené lhůtě rozhodnutí nevydal, byl podle názoru žalobce nečinný.

Na věci nemůže nic změnit názor žalovaného, že odpor byl podán procesně nezpůsobilou osobou a nemohl být žalovaným akceptován. Žalobce se domnívá, že není důvod k tomu, aby odpor podaný mladistvým zmocněncem nebyl považován za řádné podání. Správní řád výslovně nezakazuje možnost nechat se zastupovat nezletilou osobou a podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „přestupkový zákon“), může být mladistvý dokonce účastníkem řízení. Žalobce dále poukazuje i na § 31 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a skutečnost, že z pohledu rozumové a mravní vyspělosti není praktického rozdílu mezi čerstvě osmnáctiletou osobou a osobou, která dovrší osmnáctý rok života za dva týdny.

Pokud by žalobce nemohl být zastoupen nezletilou osobou, žalovaný měl povinnost informovat žalobce o tom, že jím zvolený zástupce nemá procesní způsobilost, a dát žalobci možnost zvolit si jiného zástupce. Shodně postupují soudy v případě advokátního přímusu, pokud účastník řízení nebo jeho zástupce nesplňují příslušné podmínky. Alternativně mohl správní orgán nezletilé, pokud ji považoval za procesně nezpůsobilou, ustanovit opatrovníka. Navíc, žalobce zaslal žalovanému přípis zákonného zástupce, ve kterém projevil souhlas s tím, aby ho nezletilá zastupovala v řízení o přestupku. K tomu odkazuje i na nález Ústavního soudu ze dne 2. 4. 2009, sp. zn. II ÚS

1945/08, z něhož dovozuje, že ačkoli nezletilé osobě je ustanoven procesní opatrovník, jí učiněné úkony zpochybňovány nejsou.

Žalobce rovněž namítá, že jeho podání je řádné ve smyslu § 37 odst. 2 a 4 správního řádu. Pokud žalovaný neakceptoval zmocnění, jedinou chybějící náležitostí byl vlastnoruční podpis žalobce (§ 37 odst. 2 správního řádu). Nepovažoval-li žalovaný K. Z. za zmocněnce žalobce, pak měl žalobce přímo vyzvat k odstranění jediné vady podání – absence jeho podpisu.

Žalobce uvádí, že vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, když podal dne 5. 3. 2015 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti k Ministerstvu dopravy. Nadřízený orgán se k žádosti ke dni podání žaloby nevyjádřil.

Na základě výše uvedeného žalobce navrhuje, aby zdejší soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 1471916/2014/PeV ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Zároveň žádá o přiznání náhrady nákladů řízení.

Žalovaný ve vyjádření ze dne 1. 12. 2015, sp. zn. S-MHMP 1911165/2015, rekapituluje průběh přestupkového řízení, které bylo vedeno s žalobcem. Závěrem uvádí, že dne 6. 10. 2015 zanikla odpovědnost za vytýkaný přestupek, a proto žalovaný přestupkové řízení zastavil. Žalovaný dále s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu dodává, že nelze uplatnit prostředek ochrany před nečinností v rámci řízení před správními orgány a bez vyčkání, jak s ním naloží, podat žalobu k soudu. Žalovaný není přesvědčen o tvrzeném uplatnění prostředku ochrany proti nečinnosti, který měl žalobce podle svého vyjádření podat dne 5. 3. 2015, protože je mu již z dříve podaných žalob na ochranu proti nečinnosti, jež podal advokát zastupující žalobce, známo, že takové žádosti nikdy nebyly podány v souladu s § 37 správního řádu. Ze spisového materiálu je nepochybné, že řízení o přestupku, který měl spáchat žalobce dne 6. 10. 2014, bylo z důvodu zániku odpovědnosti dle § 20 přestupkového zákona zastaveno, o čemž byl pořízen záznam dne 19. 11. 2015, č. j. MHMP 2003249/2015. Žalovaný tak není nečinný ke dni rozhodnutí soudu a nebyl nečinný ani v průběhu řízení o přestupku, což je důvod pro zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Zároveň se žalovaný domnívá, že žalobce není dle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), aktivně legitimován k podání žaloby, a to nejen z důvodů absence vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti, ale i z toho důvodu, že se podanou žalobou domáhal vyslovení nečinnosti správního orgánu, který nečinný nebyl a ani být nemohl. Žalobce se domáhá vyslovení nečinnosti za období, ve kterém probíhalo řízení o odvolání proti usnesení, kterým nebylo vyhověno žádosti žalobce o jeho zastupování procesně nezpůsobilou K. Z., čehož si byl prokazatelně vědom. Proto mu muselo být i zřejmé, že žalovaný žádné kroky konat ze zákona nemohl. Závěrem žalovaný upozorňuje, že žalobce sepsal žalobu dne 29. 9. 2015. Z vyznačené doložky právní moci rozhodnutí ministerstva o odvolání ze dne 11. 8. 2015, č. j. 192/2015-160-SPR/3, ke dni 25. 9. 2015 je nepochybné, že žalobce musel vědět, že věc se bude vracet žalovanému k novému projednání.

III. Posouzení žaloby

Městský soud v Praze nejprve přezkoumal podmínky řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a shledal, že žaloba byla dne 30. 9. 2015 podána včas, neboť byla podána dne ve lhůtě jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená správním řádem pro vydání rozhodnutí (§ 80 odst. 1 zákona s. ř. s.). Roční lhůta k podání žaloby počala běžet nejdříve dne 6. 1. 2015, protože tehdy uplynula dle § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu lhůta 60 dní k vydání případného rozhodnutí o přestupku; tato lhůta začala běžet od chvíle, kdy žalobce dne 6. 11. 2014 doručil žalovanému odpor, na základě jehož zrušení mají správní orgány běžně povinnost pokračovat ve správním řízení.

Zároveň žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.), když podal podle výpisu z datové schránky dne 5. 3. 2015 u Ministerstva dopravy žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného a ze správního spisu není zřejmé, že by ministerstvo na tuto žádost jakkoli reagovalo. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2007, č. j. 7Ans 1/2007-100, č. 1683/2008 Sb. NSS (všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na: www.nssoud.cz), vyplývá, že před podáním nečinnostní žaloby je třeba vždy nejprve vyčerpat procesní prostředek ochrany proti nečinnosti ve správním řízení, kterým je návrh nadřízenému správnímu orgánu dle § 80 odst. 3 správního řádu. Městský soud k tomu dodává, že v některých případech není nutné, aby nadřízený správní orgán o tomto návrhu rozhodl před tím, než žalobce podá nečinnostní žalobu. Žalobce totiž musí mít možnost domoci se soudní ochrany i v případě, kdy je nečinný sám nadřízený správní orgán, který má o opatření proti nečinnosti rozhodnout rovněž v příslušných lhůtách dle § 71 správního řádu.

Soud přezkoumal tvrzenou nečinnost žalovaného a vycházel přitom ze zjištěného skutkového stavu, který tu byl v době rozhodnutí soudu (§ 81 odst. 1 zákona s. ř. s.). Soud o věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť oba účastníci řízení výslovně souhlasili s tímto postupem (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Žaloba není důvodná.

Soud z obsahu správního a soudního spisu zjistil tyto skutečnosti:

- Rozhodnutím ze dne 11. 8. 2015, č. j. 192/2015-160-SPR/3, Ministerstvo dopravy zrušilo usnesení žalovaného ze dne 8. 12. 2014, č. j. MHMP 1735047/2014/PeV, a věc mu vrátilo k novému projednání. Ministerstvo dospělo mimo jiné k závěru, že žalovaný nepostupoval v souladu s právní úpravou, když nevyzval žalobce k odstranění vad odporu. Ministerstvo zavázalo žalovaného, aby v dalším řízení vyzval žalobce k odstranění vad a nedostatků odporu v přiměřené lhůtě. Zároveň konstatovalo, že doložka právní moci na příkazu ze dne 21. 10. 2014, č. j. MHMP 1491091/2014/PeV, byla vyznačena chybně. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 9. 2015; podle doručky bylo doručeno tohoto dne Městskému úřadu Hronov jako opatrovníkovi.

- Usnesením ze dne 30. 10. 2015, č. j. MHMP 1850570/2015/PeV, vyzval žalovaný žalobce k odstranění vad a nedostatků předmětného odporu ze dne 4. 11. 2014 ve lhůtě 5 dnů od doručení usnesení.
- Přípisem doručeným žalovanému dne 10. 11. 2015 podal žalobce prostřednictvím advokáta opakovaně odpor, požádal žalovaného, aby na odpor podaný K. Z. hleděl, jako by byl učiněný jeho zástupcem, a dodal, že podle jeho názoru byla K. Z. procesně způsobilá k zastupování.
- Záznamem ze dne 19. 11. 2015, č. j. MHMP 2003249/2015/PeV, žalovaný dle § 75 odst. 3 správního řádu zneplatnil doložku právní moci a vykonatelnosti příkazu ze dne 21. 10. 2014, č. j. MHMP 1491091/2014/PeV.
- Dne 19. 11. 2015 zaznamenal žalovaný do spisu usnesení č. j. MHMP 367161/2016/PeV, kterým dle § 76 odst. 1 písm. f) přestupkového zákona zastavil výše uvedené přestupkové řízení s ohledem na zánik odpovědnosti za přestupek.

Předmětem sporu je posouzení otázky, zda je žalovaný nečinný, když od přijetí odporu dne 6. 11. 2014 nevydal dle § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu ve lhůtě 60 dnů rozhodnutí o přestupku.

Žalobce brojí proti nečinnosti žalovaného a požaduje po zdejšímu soudu, aby uložil žalovanému vydat v přestupkovém řízení rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Soud s ohledem na zjištěný skutkový stav nepovažuje tento návrh za důvodný, resp. vůbec možný. Předně zdejší soud poukazuje na skutečnost, že řízení o přestupku bylo usnesením žalovaného poznamenaným do spisu dne 19. 11. 2015, č. j. MHMP 367161/2016/PeV, zastaveno, protože došlo dle § 20 přestupkového zákona k prekluzi přestupku, který měl být spáchán dne 6. 10. 2014. O tomto usnesení byl žalobce vyrozuměn. Žalovaný proto již nemůže tento přestupek projednat či o něm věcně rozhodnout. Jinými slovy, rozhodnutí, jehož vydání se žalobce nečinnostní žalobou domáhá, již žalovaný vydal.

S ohledem na to, že správní soudy posuzují skutkový stav k datu svého rozhodování (§ 81 odst. 1 s. ř. s.) nemůže zdejší soud shledat žalobu důvodnou.

Nad rámec rozhodnutí soud dodává, že žalobce si byl prostřednictvím svého zástupce vědom všech skutečností, ze kterých soud v posuzovaném případě vycházel, protože dne 15. 12. 2015 obdržel zástupce žalobce prostřednictvím zdejšího soudu písemné vyjádření žalovaného k žalobě, ve kterém žalovaný podrobně líčí průběh a důvody pro zastavení přestupkového řízení. Pokud žalobce tuto situaci nijak nezohlednil ve svém procesním postupu (např. zpětvzetím žaloby), nezbylo, než aby soud rozhodl způsobem uvedeným ve výroku. K tomu též srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2008, č. j. 1 Ans 4/2008-62, v němž je vysloveno, že pokud bylo po zahájení

soudního řízení vydáno rozhodnutí či osvědčení, čímž došlo k ukončení tvrzené nečinnosti správního orgánu, a žalobce nevzal žalobu zpět, soud ji zamítne dle § 81 odst. 3 s. ř. s.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. března 2016

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.